

Redacțiunea Administrațiunii
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22
 Scrierile necronate nu se pri-
 mesou. Manuscrise nu se re-
 trimite!

Biroul de cenzură:
 Brașov, piața mare nr. 22
 Inscrise mai primărice în Viena
 Andrius Moss Hassenstein & Volger
 (Old Man), în Viena: Schalk, Alois
 Schmid, M. Dukes, A. Oppelt, J. Dorn-
 berg; în Budaapesta: A. V. Gold-
 berger, Anton Masas Eckstein Bernat;
 în Frankfurt: G. L. Daus; în Ham-
 burg: A. Steiner.

Prețurile inserțiilor: o serie
 garmă ndă pe o colună 8 ex.
 și 80 ex. imbru pentru a pu-
 blicare. Publicări mai dese
 după tarife și învoință.
 Reclame pe pagina III a o
 sereș 10 ex. v. a. sâu 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în fi-care di.
Abonamente pentru Austria-Ungaria
 Pe unu an 12 fl., pe sâe lun
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
 Pe unu an 40 franco, pe sâe
 luni 20 franco, pe trei luni
 10 franco.
 Se prenumărâ la tôte oficile
 postale din intru și din afară
 și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
 la administrațiune, piațamare
 Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
 10 fl., pe sâe luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 cr. Cu dâsul în
 casă: Pe unu an 12 fl., pe
 sâe luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Unu esemplar 5 cr. v. a. sâu
 15 bani.
 Atâtâ abonamentele câtâ și
 inserțiunile suntâ a se plăti
 înainte.

Nr. 93.

Brașov, Vineri 26 Aprilie (8 Mai).

1891.

Brașov, 25 Aprilie v.

Alaltaeri o deputațiune a cer-
 cului ală 19-lea electorală hano-
 verană s'a prezentat la principele
 Bismarck la Friedrichsruhe, du-
 cându-i scirea despre victoria sa
 electorală. Principele dîse cătrâ
 deputațiune, că dâsul a stat 40
 de anî în serviciul statului și că
 a fost onorat cu multe înaintări,
 și că nu mai aspiră la onoruri și
 demnități esteriore, dâr totuși îi
 cade greu a renunța de a conlucra
 la afacerile publice.

Unu an de zile și mai bine
 principele Bismarck a stat la o
 parte mâniat și amarit, că din-
 tr'odată s'a vădutu silit a se re-
 trage dela înălțimea puterii în ne-
 activitate. Nicî în timpul acesta
 însel el n'a pututu se remâna cu
 totul liniștit, ci, precum scim, a
 desfășurat o activitate cu totul
 particulară, combătându prin diare
 direcția economică și politică, ce
 a inaugurat o împêratulă cu noul
 seu cancelar, și accentuându me-
 reu conflictul acesta prin enun-
 ciațiunile ce le făcea față cu co-
 rrespondenții diarelur străine.

Principele Bismarck a făcut
 și face opozițiune hotărîtă mēsu-
 rilor legislative ale împêratului
 Wilhelm privitoare la cestiunea so-
 cialistă, adecă la cestiunea imbu-
 nătățirii sôrtei lucrătorilor. Ase-
 menea ne este cunoscut, că Bis-
 marck a fost cel mai mare duș-
 man al tractatului vamaș și
 comercial cu Austro-Ungaria, pre-
 cum și a planului regulării rapor-
 turilor de comerci internațiunile
 ale Germaniei. Acest plan adecă
 țintesce la o uniune vamaș, în
 care se între Germania, Austro-
 Ungaria, Italia, Belgia, Elveția și
 România, asigurându și reciproc
 vinderea productelor lor între
 marginile acestui teritoriu vamaș
 și apêrarea teritoriului prin taxe
 vamaș de retorsiune față cu sta-
 tele protecționiste.

Se asigură chiar, că principele
 Bismarck numai de aceea a stă-

ruit se fiă ales deputat în parla-
 mentul german, spre a se opune
 acolo tractatului comercial cu
 Austria precum și realizării unei
 uniuni vamaș europene.

E într'adeveru forte bătătoru la
 ochi, că pe când delegații Germa-
 niei confereau cu aceia ai Austro-
 Ungariei în Viena pentru tracta-
 tul comercial, organele principlui
 Bismarck publicau articoli
 vehemenți și dușmănoși în contra
 Austro-Ungariei și susțineau, că
 tractatul comercial va fi numai
 un tribut, ce-l plătesce Germa-
 nia Austro-Ungariei pentru alianță.

Nu mai încape indoielă, că prin-
 cipele Bismarck intrându în par-
 lamentul va deveni acolo cu auto-
 ritatea sa covârșitoare de totu in-
 comodul guvernului, și mediat
 chiar împêratului, a căruia politică
 personală o portă guvernul.

Presimțindă acesta împêratul
 Wilhelm s'a grăbit a preveni pe
 fostul cancelar, care este adî în
 cêrtă cu el, și în aceeași di,
 când deputația Geestenmunde
 a prezentat principelui Bismarck
 mandatul de deputat, Wilhelm
 II a dîsu într'unu toast ce l'a
 ținutu la Düsseldorf, ca se înțe-
 legă toți din tôte părțile, că „el
 este singurul domn în țără și
 nu vrea se suferi pe altul lângă
 el.” Această declarațiune într'a-
 deverū domnescă, denotă o încor-
 dare multă mai mare a raporturi-
 lor interiore în urma opozițiunii
 principelui Bismarck, și într'a-
 deverū putem se simi curioși ce
 întorsătură vor lua lucrurile în
 Germania, după ce va pasi principele
 Bismarck pe scena parlamentară.

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Aprilie (7 Mai).

Firul telegrafic ne-au adus soir
 din Dusseldorf, că împêratul
 Germaniei Wilhelm ală II-lea a ținutu
 unu discurs lung de mare importanță
 politică, ca răspuns la unu toast
 închinat împêratului de cătrâ
 principele Wied, cu pri-

lejul unu prânț festiv arangiat
 de staturile provinciale în Dusseldorf.
 Impêratul dîse între altele: „Ași
 dori, ca pacea europeană se fiă
 depusă în mânie mele. Atunc
 m'ași îngrijî ca acesta se nu fiă
 turburat. Ori cum va fi însel
 eu nimicu nu voi întrelăsa nepro-
 bat, ca pacea se se susțină. În
 legislațiunea internă nu mē voi
 abate nicî cât unu fir de păr de
 pe cărarea pe care am pășitu.
 Voi stăru din tôte puterile mele,
 ca pe tērēmul industriei atâtă
 patronii, câtâ și muncitorii lor se
 fiă deopotrivă fericiti. Ca acesta
 se fiă posibil, domnitorul e dator
 se caute legături esterne și împê-
 ratul se și bucură, că pôte comu-
 nica, cumcă convențiunea
 comercială cu Austro-Ungaria ier
 s'a subsemnat. În sferișit convinge-
 rea mea este, că fericirea zace în
 acțiunea comună. Numai un
 Domn este în țără și acela sunt
 eu. Unu altul nu voi suferi. În
 acest înțeles imi ridică paharul
 în prosperarea provinciei.” Cuvinte
 din urmă se par a fi la adresa
 principelui Bismarck.

După ce arată, că în urma
 constărilor din urmă, partida
 guvernului în România a dobândit
 la alegere pentru camera o
 majoritate de 113 mandate între
 183, „Neue Freie Presse”, publica
 cuprinsul unei scrisori a
 correspondentului său din
 Bucureș, în care se dice între
 altele: În România unu guvern
 numai atunci pôte considera
 existența sa parlamentară
 asigurată, decă dispune
 cel puțin peste dou treimi
 ale voturilor din camera . . .
 Cabinetul actual Florescu-
 Catargiu-Lahovary nu numai
 că nu dispune peste dou
 treimi, dâr chiar nicî
 majoritatea sa nu e tocmai
 sigură. Existența sa
 depinde până la unu punct
 orecare, dela grupul pur
 conservator Manu-Lahovary,
 —cu care încă totu există
 diferințe. Dâr după cum
 stau acum raporturile—
 dice correspondentul
 mai departe—atunc
 ministerul abia va
 ajunge deschiderea
 camerei fără sprijinul
 seu cu opozițiunea
 susamintitului grup.
 Cîrulă chiar soir
 despre unele schimbări
 probabile, ce se vor
 face în cabinet.
 Isvoranu și Teodorescu,
 cei doi miniștri
 din grația lui
 Vernescu, se dice,
 că se vor retrage
 cu totul în viața
 privată și că Al.
 Lahovary va lua
 portofoliul

de esterne din mânie ministrului
 de esterne Exarcu, care nu e
 tocmai mulțamit cu
 postul său. Reluarea
 portofoliului de esterne
 prin Al. Lahovary, ar fi
 privită de unu câștig.

Intre moștenitorul
 troului Greciei Constantin,
 care e comandantul
 regimentului I de
 infanterie, și între
 Delianis ministrul
 president, care mai e
 și ministru interimal
 de resboiu, s'a iscat
 unu mic conflict, în
 câtă moștenitorul s'a
 împotrivit la o ordinațiune
 a ministrului, prin
 care se dispunea
 transmutarea unui
 soldat din regimentul
 moștenitorului
 comandant la unu
 altu regiment. În
 urma acesta ministrul
 a aflat de bine se
 admonieze la
 obedință pe
 moștenitorul
 comandant.
 Moștenitorul însel
 s'a supêratu din
 cauza acesta și e
 decis se și dea
 demisiunea de
 comandant, decă
 cumva nu va în-
 treveni regele,
 care probabil nu va
 permite se se
 desvolve lucrurile
 până la unu
 adevêratu conflict,
 și acesta cu atâtă
 mai vêrtos, cu
 cât Delianis a
 declarat, că între
 dâsul și între
 Constantin nu
 există divergențe
 de opinii fiă
 acelea de natură
 personală ori de
 ale raporturilor
 de serviciu
 militar. Se mai
 vorbește și de
 schimbări
 personale în
 minister chiar și
 în urma unor
 neînțelegeri
 învechite dintre
 Delianis și
 Deligeorgis.

Țarul Rusiei a conferit
 maiorului Benderov,
 care e învinovățitu
 de presa bulgară,
 că ar fi luat parte
 la atentatul din
 Sofia, marele
 cordon al
 ordinului
 Stanislau. Scirea
 acesta a produs
 mare agitare
 în cercurile
 politice.

SCRILE ȚILEI.

— 25 Aprilie (7 Mai).

Academia Română, și-a
 ales biroul pentru
 anul 1891—92,
 după cum urmează:
 Președinte a fost
 realsel dl. Ioan
 Ghica, vice-președinti
 au fost aleși
 d-nii B. P. Hașdeu,
 N. Ionescu și
 generalul St.
 Fălcoianu. Secretar
 general, pe 7 an,
 a fost realsel
 dl. D. A. Sturdza.
 Dl. Ioan Ghica
 aflându-se în
 diua acestei
 alegeri la țără,
 la moșia sa
 Ghergani, membrii
 Academiei i-au
 adresat următore
 telegramă: „Te fe-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

HARPA.

Unu adas la credința în fantome.

După T. Körner.

Secretarul trăia cu tēnra sa
 soție încă în lunile de miere. Nu
 iau unu nicî considerațiune,
 nicî o înclinare trecătoare;
 nu, ci unu amor arțetor,
 încercat printr'unu
 timp îndelungat, a fost
 sigilul legăturai lor.
 De timpuri se cunosc
 unu pe altu, dâr împrejur
 area că Sellner încă nu
 și căpătase postu il sili,
 se amâne mai departe
 ținta dorințelor sale. — În
 fine își căpătă patentă,
 și în Dumineca următoare
 își conduse pe credințioasa
 fată, ca soție în noua sa
 locuință. După zile lungi
 și supêrăcioase ale
 salutărilor și ale sêrbărilor
 familiare, puteau în fine
 se gusta într'o intimă
 singurătate serile frumoase,
 neturburați de o a
 treia persoană. Planuri
 pentru viitor, flautul lui
 Sellner și harpa Iosefei,
 făceau se trecă orele,
 car erau scurte pentru
 amoresași, și contopirea
 adencă a tonurilor lor

le era o prevestire
 amicabilă a țilelor
 viitoare.

Intr'o sêră s'au
 desfătat multu cu
 musica lor, când Iosefa
 încep se se vaete de
 dureri de cap. Ea i tainu
 bărbatului ei îngrijat
 unu atac cel avu adî
 diminea și nisce friguri,
 car la început erau
 neînsemnate, crescură
 prin entuziasmul
 musicii și prin încordarea
 simțurilor, cu atâtă
 mai multu, fiind că ea
 încă din tinerete
 suferea de slăbiciune
 de nervi. Ea nu mai
 tainu bărbatului
 suferința ei și acesta
 spăriat trimise după
 unu medic. Acesta
 veni, dâr nu dădu
 mare importanță
 lucrului și promise
 că a doua di va fi
 mai bine. Dâr după
 o nopte cu totul
 neliniștită, în care
 ea în continuu
 fantasa, o află
 medicul pe sêrmana
 Iosefa într'o stare,
 care arată tôte
 simptomele unur
 friguri de nervi
 acute. Elu întrebui-
 țâ tôte mijlăce,
 cu tôte acestea
 însel bôla Iosefei
 se agrava di
 nicu. Sellner
 era desperat.
 În diua a noua
 simți însel Iosefa,
 că slăbitul ei
 sistem nervos nu
 mai pôte suporta
 acastă bôla,
 medicul i spusese

mai înainte lui
 Sellner acesta. Ea
 presimția, că i-se
 apropiă ultima
 oră a vieții și
 cu-o resignațiune
 liniștită își
 așteptă sôrtea:
 „Iubite
 Eduard”, dîse
 ea cătrâ
 bărbatul ei,
 strângându
 pentru ultima
 oră la
 sinul ei: „cu
 adencă
 durere mē
 despărta
 de acest
 pământ
 frumos, unde
 te-am
 aflat pe
 tine și
 fericirea
 cea mare
 la sinul
 teu; dâr
 decă nu
 voi mai
 pôte fi
 fericit în
 brațele
 tale, totuși
 iubirea
 Iosefei te
 va încun-
 giura ca
 unu
 geniu
 fidel, până
 când nu
 vedea
 sus în
 ceru!”
 După ce
 dîse
 acestea,
 cădu pe
 perină și
 închise
 ochii pentru
 totdeauna.
 Era la 9
 ore sêra.

Ceea ce suferi
 Sellner, nu se
 pôte spune;
 el se luptă
 multu timp
 cu viața;
 durerea-i
 sdruncinase
 sănătatea și
 deși după
 ce zăcuse
 vre-o
 câteva
 săptămâni,
 și se
 sculă din
 pat, nu
 mai era
 în
 membre
 sale
 vigoarea
 tinerescă;
 el se
 cufundă
 într'o
 mahnire
 înăbușită
 și se
 vestejea
 pe di ce
 merge. O
 melancolie
 adencă se
 ivi în
 locul
 desperărei
 și o durere
 tăcută
 sfîncea
 tôte
 suvenirile
 dela iubita
 sa. Elu
 lăsase
 camera Io-

serei totu în
 acea stare,
 după cum a
 fost și înainte
 de môrtea ei.
 Pe masa
 de cusut se
 aflau încă
 unelte de
 lucru și harpa
 sta liniștită
 și neatinsă
 într'unu
 colț. În
 fi-care sêră
 peregrina
 Sellner în
 sanctuarul
 amorului
 seu, lua
 flautul cu
 sine, se
 rēja
 ca în
 timpurile
 fericirei sale,
 de ferestă
 și sufla în
 tonurile
 triste dorul
 după umbra
 iubitei sale.
 Odată
 ședea el în
 camera
 Iosefei
 perdut în
 fantasiile
 sale. O
 nopte
 luminată
 de lună,
 adia prin
 ferestrele
 deschise și
 din turnul
 castelului
 din
 apropiere
 strigă
 paznicul
 ora a
 noua;
 deodată
 rêsunară
 tonurile
 harpei,
 ca și
 atinsese
 de o
 suflare a
 spiritelor.
 Surprins
 și mirat,
 încetă de a
 mai cânta
 din flaut,
 și cu el
 amuțiri și
 tonurile
 harpei. El
 încep se
 cânta
 tremurându
 cântecul
 favorit al
 Iosefei,
 și din ce
 în ce
 mai tare
 și mai
 puternic
 rêsunau
 côrdele
 harpei
 acompa-
 niându
 melodia,
 și într'o
 completă
 armonie
 se
 cufundă
 tonurile.
 Atunc el
 se aruncă
 în
 ghenunchi
 cu
 fiori
 de
 bucurie
 își
 întinse
 brațele,
 se
 cuprindă
 pe
 scumpa
 umbră,

ioitămă cu fericire și în acestă ană ca alesul nostru președinte. Să trăiesc încă mulți ani sănătoși și voioși și înavunțind literatura română. Colegii îți sunt vicepreședinți, Hașdeu, Ionescu, Fălcojanu, secretar general Sturdza. Kogălniceanu, G. Barițiu, N. Krețulescu, P. S. Aurelian, Papadopolu-Calimach, Bacaloglo, Hașdeu, G. Sion, Sturdza, Fălcoianu, Caragiani, A. Roman, V. Maniu, N. Ionescu, Cobălcescu, Brândză, Vulcanu, P. Poni, Qintescu, Negruzzi, Porcius, V. Babeș. Domnul Ioan Ghica a răspuns colegilor săi academici prin telegrama următoare: „Mulțumesc din suflet scumpulor nostri colegi pentru onorul ce mi-au făcut. Regretu cu atât mai mult, că starea sănătății mele nu mi-a permis anul trecut a mi împlini datoriile ce mi impunea o așa de înaltă încredere. Speru cu voi, că anul care va începe va fi mai priincios pentru sănătatea noastră a tuturor. Trăiescă Academia Română, emblemul unității naționale și a progresului.“ „Ioan Ghica“.

Sôrtea „Maramureșienei“. Din Marmășia ni se scrie: Cu durere trebuie să vă comunicu, că înființarea institutului de credit și economi „Mureșiana“ în Sighetul-Marmășiei, nu a succedut, din cauză, că la adunarea constituantă au fost puțin prezenți. Causa neprezentării provine din indiferențism și de acolo, că fișpanul fiind contrar scopului ce urmărim, a opritu pe toți subalternii săi să participe la adunare, apoi bărbați independenți nu avem, ăr clerul — durere — e sfășiatu în trei partide și încă nu a ajunsu să înțelgă, că interesele comune, fără unitate în acțiune nu se potu promova. Omenii noștri nu și cunoscă încă interesele proprii, umblă pe picioare străine și vādă cu ochii altora. — Cei puțin cari au fost prezenți la adunarea constituantă susu amintită se nu se descuragieze, ci se stăruiescă cu zel și cu curagiu și de aici încolo, ca să ajungă ținta ce și-au pus și suntemu siguri, că o vor și ajunge.

Distincțiune. M. S. Regele României a decorat pe fostul agentu diplomaticu consulu italianu în Cairo, I. de Martino, cu marea cruce a ordinului „Coroana României“ fiindcă acesta a oprotit pe Români, cari locuiesc în Egipt. Se scrie, că supușii români din Egipt stau sub scutul agentului diplomaticu italianu.

Reprezentățiune de diletanți. Sâmbătă în 27 Aprilie v. (9 Maiu n.) 1891 o societate de diletanți va arangia în sala Hotelului „Centralu Nr. 1“ în favorul Reuniriunei Femeilor Române din Brașov o reprezentățiune cu următo-

rul programu: **I. Pentru ochii lumii** comediă în două acte, localizată după Labiche de V. Onițu. Personele: Razianu, fostu cofetaru. Zoita, soția lui. Cornelu fiulu lor. Melinescu, medicu fără pacienți. Constanța, soția lui. Emelina, fiica lor. Stefanu Calinu, neguțatoru de lemne. Berta, cameriera la Bazianu. Ana, cameriera și Sofia, bucatăresă la Melinescu. Unu tapițeru. Unu servitoru. Unu arap. Unu bucataru. Scena se petrece în Bucurescu în timpul de față. **II. Tablouri vii: Maria și Magdalena; Noțtea; Dimineața.** După reprezentățiune urmază danțu. Inceputul reprezentățiunei la 8 ore sêra. Prefurle: Locul I. 1 fl. 50 cr. — Locul II 1 fl. — Locul alți III 70 cr. — Biletu de intrare 50 cr., Pentru student și voluntari 30 cr. — Pe galeria: locu numerisat 70 cr., intrare 50 cr., pentru student și voluntari 30 cr. — Bilete de intrare se află de vëndare Sâmbăta la librăria N. I. Ciureu în locu, și sêra la cassă.

Studentii Români și Sêrbi. Diarulu „Neue Freie Presse“ primesc din Belgrad următoare telegramă: „Studentii Români și Sêrbi, cari s'au intalnit la Turnu-Severinu au trimisu regelui Alexandru o telegramă de salutare. În numele regelui, le mulțami ministrulu de instrucțiune publică Nicolici, pe cale telegrafică.

Furtulu din Dolôve. Din Timișora se scrie relativ la cunosutul furtu din Dolôve, că gendarmii au prinsu la Vatican pe lăcătușulu Ioan Semianu, care în tovarășia cu alți șapte inși a furat în 10 Martie banii bisericei române din Dolôve. Furții au dusu cassa wertheimiană în pădurea din apropiere unde au spart'o și au jefuit'o. În cassă se aflau 12.000 fl. bani gata și 8000 fl. în hârtii de valoare. Lăcătușulu Semianu a primitu 1400 fl. ca recompensă pentru obositoriunea muncă și zelulu doveditu la spargerea casei. Din 1400 fl. nu s'au mai aflatu la densulu decâtu 600 fl. îngropăți după ușă în cuhnă. Furții sunt prins și din întreaga sumă jăfuită, abia 2000 fl. s'au pututu afla până acuma.

Poporațiunea Vienei. În zilele acestea s'au publicat rezultatul completu al recensemētului locuitorilor Vienei. Din datele statistice rezultă, că în capitala Austriei sunt 28,376 case locuite și 946 nelocuite. Numêrul locuitorilor: bărbați 661,951, femei 702,587, la oaltă 1364,538, dintre cari 115,133 sunt supușii ungaru. După confesiune: catolici 1.125,155, protestanți 41.449, israeliți 118595, de alte confesiuni 8943. 1.137,654 sciu scrie și ceti, 14.714 sciu numai ceti, 212,000 nu sciu nici scrie nici ceti (aceștia sunt în mare parte

copii neobligați încă la școlă). După naționalitate: 1.146,568 Germani; 63,634 Boemi, Moravi și Slovaci; 2005 Poloni și 1965 (numai?) de alte naționalități.

Intêlnirea studenților români și sêrbi la Turnu-Severinu

„Agenția Rom.“ comunică din Turnu-Severinu următoarele telegrame:

Severinu, 2 Maiu.

La 6 ore p. m., membrii comitetelor de recepțiune, însoțiți de drapelule lor, au pornit din piața Vladimirescu spre gară unde au primitu pe studenții români. După ce li-s'a urată buna venire au fost condus la cuartirele destinate.

Severinu, 3 Maiu 10 ore dim.

Studentii sêrbi au sositu însoțiți de profesorulu universitaru Andonovici, pe vaporulu român „Despina Dôma“ și vaporulu „Monplaisir.“ În portu au fostu întâmpinați de toți studenții români în frunte cu comitetulu de organizare al recepțiunei și de d-lu profesorulu Urechia. Orașulu întregu era în portu. Musica, salve de tunuri, imnele ambelor țeri cântate de corulu de sêrbi, societatea de canto germană și studenți; s'au rostitu discursuri patriotice număruse. Toți în corpore au mersu la biserica grecescă, unde s'au oficiat unu Te-Deum. La 12 ore s'au luat dejunulu oferit de oraș. Apoi s'au vizitat monumentele.

S'au trimisu telegrame de devotamentu regelui Carolu. Sêra concertu vocalu și instrumentalu datu de studenții sêrbi și români. Răgărea mărță cu torțe.

Severinu, 4 Maiu 10 ore dim.

Constituirea conferințelor culturale ale studenților sêrbo-români, în urma discursurilor forte lungu aclamate ale d-lor Urechia și Andonovici. Mare entuziasm la citirea depeșilor număruse dela studenții români din Austro-Ungaria, Viena, Gratz, Pesta, Parisu și dela studenții din Croația, din Agramu, Pesta și Viena; dela studenții sêrbi din Pesta, Belgradu și Viena, asemenea dela diverse ligi. Lungi aclamațiuni la citirea datu de d. profesorulu Urechia a telegramei d-lui ministru Teodorescu, mulțumindu în numele M. S. Regelui Carolu pentru sentimentele exprimate de studenți în telegrama lor. Semnarea unei noue telegrame către regii ambelor țeri și mai entusiastă, marî ovațiuni la otel pentru d-lu profesorulu Urechia, împreună cu profesorulu Andonovici, cari au fostu plimbați prin oraș pe mâile studenților sêrbi și români. Banchetlu la 4 ore, telegrame de mulțumiri a regenției sêrbe, toate pentru regele Carol și regele Sêrbilor, pentru universitățile române și sêrbe, pentru junimea sêrbă și română, pentru orașulu Severinu. La 4 ore ple-

care studenților pentru Radujevațu pe aceleași vapore. Mari ovațiuni la portu ca și la sosire.

Turburările din 1 Maiu în Ungaria.

Diua de 1 Maiu, sêrbătorea inter-națională a lucrătorilor, a decursu în Ungaria în cea mai mare linise, afară de Oroshaza și Bichiș-Ciaba unde s'au ivit ciocniri între muncitorii de câmp și gendarmeria ajutată și de milițiă. Aceste turburări sunt de un caracter agrar-socialistic, fiindcă în ținuturile aceste nu sunt industriași ci numai muncitori de câmp. În zilele din urmă sosiră aici agitatori socialisti din Budapesta, cari începură să ațite pe muncitori. Pe diua de 1 Maiu se fixase o mare adunare și s'au arborat unu stêgu la clubulu muncitorilor, cu inscripțiune: „libertate, egalitate și frățietate!“ Solgăbirulu interdișe ținerea adunării și porunci gendarmeriei să ia jos stêgul de pe clubulu muncitorilor. Mulțimea iritată de procedura acesta, porni către oficiulu solgăbirului și ceru să i-se dea stêgul și pe conducătorulu ei, care fusese arestatu, fiindcă s'au opus luării stêgului. Solgăbirulu nu voi să le dea stêgul, dîr dede drumulu conducătorulu mulțimei, care se încercă, ca cu binele să înduplece mulțimea să se depărteze. Bărbații se și arătară aplecați să se împrăscie, dîr femeile nu voră cu nici unu prețu, ci începură să facă gură. Situațiunea deveni din ce în ce mai amenințătoare, fiindcă mulțimea crescea mereu.

Vedendulu solgăbirulu, că gendarmeria nu mai e în stare să țină peptu cu mulțimea, telegrafă la Ciaba după ajutoru militar. După cātva timp s'osi o companie de infanteriă, care provocă mulțimea să se împrăscie, dîr aceste nu numai că nu voi ci și sparse ferestrela dela oficiulu solgăbirului și striga în gura mare: „Ucideți pe solgăbirulu.“ Atunci soldații dederă cea dinteu salvă, în urma căreia mulțimea se împrăscie. Unii dicu, că ar fi trei persoane rănite, ăr alții, că sunt 19 răniți. Atătu e constatatu că nimeni nu a fost omoritu. Poporațiunea e forte iritată, chiar și în părțile dimprejur.

În 3 Maiu s'au ivit și în Bichiș-Ciaba turburări printre muncitorii de câmp, dîr autoritățile locale printr'o procedere energică avendulu la dispozițiune și 1600 soldați, reuși ca să înașese aceste turburări fără vîrsare de sânge. E de notatu, că totu aici au fost și în 1848 cele dinteu turburări agrare. Causa acestor turburări este ărăși de natură curat agrară fiindcă poporațiunea a suferit mult prin falimentulu băncei populare din Bichiș-Ciaba. Mulțimea și de aceea au început să facă

dîr fără de veste se simți elu adiatu de-o suflare caldă de primăveră, și o lumină palidă, licăritore trecu repede pe dinaintea lui. Înfăcărat și însufletit strigă: „Te recunosc, sfântă umbră a fericitei mele Iosefe! Mi-ai promis, să mă încunjură cu amorulu tău; te-ai ținut de cuvântu; simt suflarea ta, sêrături tale pe buzele mele, mă simt îmbrășiatu de fericirea ta.“ — În feroire adencă apucă din nou flautulu, și harpa ărăși resună, dîr din ce totu mai încetu până când vibrările se perdură în lungi acorduri. Tôtă puterea de viață a lui Sellner era puternic agitată, prin salutarea de astă-sără a spiritului ei; neliniștitu se aruncă în patu, și în visurile sale ardătoare îl chiamă șoptele harfei.

Târziu și obositu se trezi elu din fantasiile nopții, își simția întreaga sa ființă mișcată în modu admirabil și se ivi o presimțire în interiorulu său, despre o mörte apropiată, care arăta învingerea sufletului asupra corpului. C'unu doru nespust aștepta elu sêra, și se ducea cu marî speranțe în camera Iosefei. Îi succese, să se legene prin

flautulu său, în visuri tăcute. Când sunau nouă ore, și abia vibrase ultima bătăia de clopotu, încep ărăși harpa să cânte, până când în fine tremura în pline acorduri. Când flautulu său tăcu, amuțiră tonurile duhurilor, palida și licăritore lumină sbură și sêra acesta pe dinaintea lui, și în fericirea sa nu putu rosti altceva decâtu: „Iosefo! Iosefo! — Și de astădată își luă harpa rēmasă bună cu sunete dulci, până când vibrațiunile ei se perdură în lungi și tremurătoare acorduri.

Și mai tare miscat de evenimentulu din sêra acesta, ca în sêra dinteu se întorse Sellner, abia ținendu-se pe picioare, în camera sa. Credinciosulu său servitoru se spări de înfățisarea stăpănului său și alergă, cu tôte că i-s'a înterdiș, după medicu, care totdeodată era amic vechiu cu Sellner. Acesta îl găsi pe Sellner cuprinsu de friguri violente. Frigurile deveni în decursulu nopții mai acute, elu în continuu fantasa de harpă și de Iosefa. Dimineața se mai liniști, pentru că luptă trecuse

și elu își simția sfirșitul apropiat, deși mediculu nu vrea să scie nimic despre acesta.

Bolnavulu îi descoperi amicului, cea ce se întemplantu în cele două seri trecute, și nici o observațiune a bărbațului cu judecată nu lă putu abate dela părerea sa. Când sosi sêra, deveni din ce în ce mai obosit și în fine se rugă cu voce tremurătoare, să lă ducă în camera Iosefei. Se făcu. Cu o veselie nespustă se uită elu împrejur, salută încă cu lacrimi fă-care amintire frumoasă și vorbe liniștite, dîr pe deplin convinsu, despre ora a nouă, ca despre ora morții sale. Momentulu decisiv se apropiă, elu porunci la toți să iasă afară, după ce și-au luat rēmasă bună dela elu, afară de medicu, care voia cu ori ce prețu să rămână.

De odată sunară din turnulu castelului 9 ore c'unu tonu înăbușit, ăr ochii lui Sellner se inseninară, o mișcare nouă se ivi pe față sa palidă „Iosefino!“ strigă elu ca inspiratu de Dumnețu. „Iosefino! Salută-mă încă odată

la despărțire, ca să te sciu aprōpe și să învingu cu amorulu tău mörtea!“

Atunci rēsunară cōrdela harpei în acorduri mărețe ca și cântecile de biruință și împrejurulu muribundului se ivi o lumină licăritore. „Vinu, viu!“ strigă elu, căd pe perin și se luptă cu mörtea. Din ce în ce mai încetu, mai încetu rēsunară tonurile harpei, încă odată îl mai ridică pe Sellner ultima sa putere de viață, și când își dădu sufletulu, deodată plesniră cōrdela harpei, ca și atinse de duhuri. Mediculu se cutremură, îi închise ochii fericitului, care cu tōtă luptă ce-o avuseră ședea ca și dormind ușor, apoi părăsi adencă mișcatu casa. Multă vreme nu și putu depărta din inima sa suvenirea acestei ore și o tăcere adănoacă păstră elu asupra ultimelor momente ale amicului său, până când în fine le istorisi unor amicilor întemplantarea acelei seri și totdeodată, le arăta și harpa, pe care și-o însușise ca moștenire dela rēposatul.

Corneliu.

turburări d-er a fostu imprecizat și căpeteniile arestate. In ziua următoare se adună din nou mulțimea și cu deosebire femeile încep să strige în gura mare ca să dea drumulă aceloră, pe care 'i închiseră er. Militia înaintă asupra mulțimei cu baionetele în pușcă. Femeile însă nu voiau să se retragă ci încep să amenințe cu pumnii și să scuipă pe soldații în obrazu.

In curându însă soldaților le succese se impreciză mulțimea, restaurându liniștea.

Intemeierea Academiei Române.

(Fine.)

Pe dată ce sosii din Viena, prezentaiu nemuritorului meu magistru și amic și lucrările înaintate sub ministrul d-lui N. Crețulescu. M-a rămasă viă întipărită în minte fața lui C. A. Rosetti ascultându referatul și mai ales pasagiul în care se arată cu ce scop ar fi chemați în societatea literară, bărbaiii români din provinciile supuse unui scepru străin. Lumina unei idei lăuntrice radia în ochii cei mari pētrunțător ai marelui meu amic. Eu nu cutezamă însă să-mi explică impresiunea manifestată de el ci, după terminarea lecturii acteloră îl întrebă: — Ei! ce dicit?

— Moldoveanu șiret, esclamă riddându C. A. Rosetti. Iar viă să-mi faci propagandă?

De câte ori li propunemă ceva care corespondeă dorinșii inimii a inimei lui, C. A. Rosetti, propagandistul cel mai neobosit al ideii liberale și naționale, dicea că eu o să-l sctrică cu boerii, căci li faci propagandă de idei înaintate neplăcute lor.

Lăsa în mâinile ministrului Rosetti, referatulă cărmăcămie pentru înființarea Societății literare. Trei zile după aceea, primesc delă el din consiliul de ministri, următorulă biletă scrisă cu creionulă:

„Moldoveanu șiret!

„Mi-o făcuți bun! Am făcut să plângă, cu raportulă tēu pe Nicolae Golescu, cătu e de general. Lascară Cărgiu a încreștită din sprâncene, iar Haralambie m-a trasă o injurătenescă, semnă naturală ală bucurii lui sufletesol...

„Iți trimetă raportulă aprobat și decă-ti pare rău spēndură-te!”

Moldoveanulă cel șiret n'a plânșu nică n'a injurată oltenescol, primindă acete cu scrisoră acēsta minunată, d-er de bucuriă n'a mâncatū în acea zi decătu forte tărău.

Aprobarea odată dobândită, se părea realizarea lucrului forte lesniciosă. Nu era însă lucru atătu de lesne! Cine-și amintescolă dificulțăile politice cu cari avă de a lupta cărmăcămie delă 11 Februarie, amenințăările Turciei, relațuniele încordate cu Austria și cu Rusia, nu se va mira că regulamentulă Societății Literare aprobat de consiliul de ministri la 12 Martie 1866 n'a fostu promulgat decătu la 1 Aprilie. In fiă-care zi neuitatū meu amic și magistru întrebāt de mine răspundea: „Greu! D-er vomū învinge”.

Dificulțăile, cari făcuseră pe caimacami să esite a-și da aprobarea îndată după 12 Martie, ne deteră timpul să gândimă la bărbaiii, cari urmă să fiă chemați în Societatea Literară din Maramureșu, Transilvania, Banatū, Bucovina Basarabia, și Macedonia.

Nu credă sositū timpul în care se potă publica scrisorile ce am schimbată atunci cu d-nii G. Barișu, Ales. Romanu, Babeșu, Hodoșu, Dumitrovița etc. Acele scrisori ar oglindi perfectū starea sufletesă a celor mai ilustrăi membri ai Academiei Române de peste Carpați, sub impresiunea promulgărei decretului cărmăcămiei țerei române delă 1 Aprilie 1866.

Delă data decretului până cătră 20 Aprilie a urmată asemenea corespondențe.

In Bucuresol, autorizatū de ministrulă meu iubitū C. A. Rosetti, mă sfātuimă cu repausații Laurianu, Papiu Ilarianu și Marțianu și cu d-lū Maniu Vasile. D-sa m'a pusū în relațune cu bărbaiii, cari aveau să represinte Banatulă.

La 22 Aprilie 1866 a apărutū decretulă Locotenenței Domnesol prin care au fostu numiți membrii ai Societății Literare bărbaiii despre fruntăriile politice ale României. Au fostu numiți din Maramureșu d-nii Dr. Hodoșu și Al. Romanu; din Transilvania d-nii T. Cipariu, G. Munteanu și G. Barișu; din Banatū d-nii Mocionu și Babeșu; din Basarabia d-nii Al. Hașdēu, Cavalerulă Stamate și Strejescu; din Macedonia d-nii Caragiani și Cozacovici și din Bucovina A. Hurmuzache și Dimitrovița.

Singurū rēposatulă Dimitrovița din Bucovina nu primi numirea sa de membru ală Societății Literare și fi înlocuitū în 11 Iunie 1866 prin d-lū Ioanū Sbiera.

Numirea membriloră din România otărăse C. A. Rosetti să se facă mai târziu mai aprōpe de 1 Augustū, ziua în care avea să se deschidă societatea literară.

D-er tribulațuniele prin cari avea să trecă înființarea acestei societăți nu erau încă terminate! C. A. Rosetti cu toți liberalii sēu „Roșii“ cum se diceau pe atunci, se retraseră din ministeră și în locul loră Domnitorulă chemase pe moderatții d-nii Mavrogheni, Gh. Stirbei, I. Cantacuzino, I. Stratū, I. Ghica și D. Sturdza.

Ministrulă instrucțiunii publice I. Stratū inaugură în scoilă o eră de reacțiune care provocă mari proteste în țēră. Influență politicoei austriece nu întârziă să paralizeze înființarea Societății Literare. Stratū, sub pretextū că se însemnase în Bucuresol unele casuri de holeră cerū consiliul de ministri în 24 Iulie 1866 amânarea inaugurărei Societății Literare pentru 1 Augustū 1867. Se căștigă timpū, neutezândă a se împedeca cu desăvērșire crearea unei instituțiuni naționale cu entusiasm salutată de totă țēra.

Frumōsa mișcare a liberaliloră nu întârziă să rēstorne guvernulă moderatiloră și d-lū D. Brătianu venindū la ministerulă culteloră și instrucțiunii publice, imi făcu onōrea de a mērechiama la direcțiunea acelu minister. Era dată ca opera d-lorū Crețulescu și Rosetti să devină o realitate prin energica conlucrare a d-lui D. Brătianu.

Prin decretulă din 27 Maiu 1867, în urma aprobărei consiliului de ministri (d-nii C. A. Crețulescu, I. Brătianu, St. Golescu, A. Văsescu, G. Adrianu și Brătianu) se decide convocarea societății Literare pentru ziua de 1 Augustū 1867.

De astă-dată nică o amânare alta nu mai urmă.

Terminamă acēsta istorică dare de semă, amintindū, că C. A. Rosetti, delă care definitiv datēză înființarea Societății Literare, n'a voitū să primescă a fi numitū membru alū ei, dicēndū că nică odată nu-i place să rēmănă în funcțiunea unde-lū numescolă unū guvernū...

Academia Română înse recunosctōre lui C. A. Rosetti n'a încetatū o singurā zi d'ă-lū considera ca alăt sēu și portretulă nemuritorului bărbat este aședatū între portretele membriloră ce au perdatū până astăzi acēsta instituțiune națională.

(„Familia.”)

V. A. Urechii.

Raportū despre activitatea spitalului de ochi r. u. teritorială din Brașovū în anulū 1890.

Pentru prima dată delă înființarea acestui spitalū, direcțiunea lui se află în plăcută pozițiune de a presenta publicului unū raportū, care se referă la unū anū întregū, deōrece spitalul de ochi — care până la anulū 1886 era deschisū pentru bolnavi în restimpū de 5 luni, mai târziu cu încuviințarea înaltului guvernū de 6, 8 și 10 luni — în anulū 1890 a rēmasū deschisū bolnaviloră fără intrerupere în decursulă întregului anū.

In decursulă acestui intervalū de

unū anū au statū în căutarea spitalului de ochi r. ung. 384 de bolnavi, și adecă 199 bărbai și 185 femei; afară de aceea au fostu tratați ambulatorice 331 bolnavi de ochi, fără de a mai socoti numărulă destulă de considerabilă de bolnavi de ochi, cari au fostu căutați de ambii doctori în orele loră de consultațiuni gratuite.

După naționalitate bolnavii au fostu: 212 maghiari, 95 români, 74 germani și 3 italieni.

Singuraticole comitate au participat astfelū: 122 bolnavi au fostu din comitatulă Trei-scauneloră, 114 din com. Brașovului, 45 din comit. Tērnavai mar și mic, 43 din comit. Ciucului, 32 din comit. Făgărășului, 23 din comit. Oșorheiului și 5 din alte comitate.

S'au vindecatū 177 bolnavi, 202 au fostu ameliorați, er 5 au rēmasū nevindecati.

Faptulă, că atăți bolnavi nu s'au vindecatū, ei numai s'au amelioratū se explică astfelū, că unū numărū mare de bolnavi (206) au suferitū de trachomă (bólă egiptēnă), o bólă, care pentru vindecarea completă pretinde în cele mai multe casuri unū intervalū de mai multe luni, adeseori chi r ani întregi.

Casurile de trachomă au fostu în maioritatea loră ușore și a fostu mai cu semă conjunctiva ochiului afectată. Astfelū de casuri suntū puțin infectiose, decă se observă ore-care precauțiune și îngrijire din partea bolnavului și decă tratamentul medicalū este corespondent. Casuri grele de trachomă cu afecțiuni grave ale corneei au fostu relativ rare.

Activitatea operatoră a fostu și în anulū acesta destulă de mare.

Cu totul s'au făcutū 115 operațiuni la ochi și adnezele lui.

Ce se atinge de operațiunea cataractei este de observatū, că acēsta operațiune s'a făcutū în casuri de cataracte nu de plin mature, mai departe la persoane forte înaintate în vērștă și în fine la persoane, cari și-au perdatū deja unū ochiu de regulă în douē timpuri. Mai întâi s'a făcutū iridectomia preparatoriă, carea la cataracte nu deplin mature s'a combinatū cu maturarea artificială a cataractei, er după unū intervalū de 6—8 săptămăni s'a făcutū operațiunea cataractei.

Casuri de cataracte astfelū preparate s'au operatū 22, afară de aceea s'a mai făcutū operațiunea cataractei într'unū singurū timpū de 19 ori, totdeuna însă și cu iridectomia.

Extracțiunea lineoră simplă s'a făcutū în douē casuri de cataracta în-născută.

Cu totul sau făcutū prin urmare operațiunea cataractei de 43 de ori; în 41 de casuri rezultatulă a fostu deplin satisfăcētorū, er douē casuri au fostu operate fără bunū rezultatū.

Operațiunea cataractei prin discisiune s'a făcutū cu bunū rezultatū în 5 casuri (discissio per corneam odată, per scleram de 4 ori).

Iridectomia s'au făcutū 43 și adecă:

1. de 22 de ori ca operațiune preparatoriă pentru cataracte (vindecate).
2. în 4 casuri de glaucomă (2 vindecate, 2 ameliorate).
3. pentru scopuri optice de 15 ori (6 vindecate, 8 ameliorate, 1 nevindecatū).
4. pentru staphylom (în stadiulă primū) de 2 ori (1 vindecatū, 1 amelioratū).

Celelalte operațiuni se potă clasaa în modulă urmatorū: 2 blepharotomie, 8 casuri de trichiasis, 3 operațiuni plastice la palpebrele ochilorū, 5 casuri de pterigiu, 1 casū de symblepharon, 2 casuri de exenteratio bulbi, 3 casuri de enucleatio bulbi (tōte vindecate).

Operațiuni mai mici, precum cante-risarea ulceriloră corneei, discisiunea și sondarea cananeloră lacrimale, deschiderea camerei anteriore a ochiului în casuri de aglomerare a puroiului etc. nu suntū socotite.

Numărulă zileloră de întreținere a fostu 9135, spelele totale s'au urcatū la suma de 4667 fl. 32 cr.; taoca pentru o zi de întreținere în spitalū a fostu de 56 cr.

Și în anulū acesta administratorulă spitatalui d-lū Fr. Hellwig, a îngrijitū cu unū zelū laudabilū pentru ordine și curățēniă, pentru hrana bună și sănătōsă, și-a luatū asupra sa sarcina încasării taoceloră și a contribuită astfelū forte multă la ajungerea scopului, ce-lū urmăresce institutulă acesta umanitarū.

Brașovū în Februarie 1891.

Dr. Josef Fabritius Dr. August Fabritius
directorū. doctorū alū spitatalui.

Dare de semă și mulțamită publică

despre suprasolvirile încasate în favorulă casei române din Beiușu cu ocaziunea balului arangiatū la 28 Febr. a. c. Au bine voitū a supra-solvi d-nii: Antoniu Pallady (Fenișu) 18 fl. Aug. Antalū 5 fl. I. Ternovanū (S. Lazăr) 3 fl., căte 2 fl.: Ioanū Buteanū, D. Simai, Dr. G. Mureșanū, C. Boițiu, Dem. Negreanū, I. Erdélyi jun., Ios. Fersigan, I. Farkas (Medișe), D. Maiorescu (Ursadū) Ter. Popoviciu, G. Horvath. Din Oradea-mare, Ier. Beleșu, Ios. Romanū, Vic. Zigre și Toma Pacala, I. Boroșu (Borodū) și dna v. ved. Elena Vass. Căte 1 fl. d-nii: Vas. Ștefănița, G. Marinescu, A. Pappfalvai, (Delani), T. Fășie, Dr. M. Schwimmer, Sim. Grunner, D. Nistorū (Petran), A. Teocher, V. Erdélyi, Ios. Papp, P. Szabó, Vas. Papp, I. Chideoșanū, Vas. Mica (Sz. Udvarhely) Ilarie Crișanū, P. Voștinari și d-na S. Szilágyi; din Oradea-mare: Aur. Papp, Moise Neșiu, M. Dițiu, Nic. Marcușu, Iuliu Pappfalvai, Dem. Kis, Dr. J. Buna, Dr. Florianū Duma și d-na Cornelia Erdélyi. Căte 50 cr.: G. Cherebetiū și I. Ternovanū (Sz. Udvarhely.) Suma 87 fl. De totū a încursū 156 fl. 50 cr. Se detragū cheltuelile de 81 fl. 45 cr. rēmăne netto 75 fl. 5 cr. Domniū cari au binevoitū a contribui cu supra-solviri, primescă sinceră mulțamită din partea comitetului arangiator.

Pentru comitetū:

Teodorū Bulcu,
cassarū

Convocare.

Imprejurarea, că cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, care se va ține astū anū în opidulă Hațegū, damele române din Hațegū au hotărītū a arangia o espoșițiă de natura industriei de casă, reuniunea noastră a aflatū cu cale de a-o sprijini și ai da aceștii întreprinderi totū succesulă ei posibilū!

Ca însă sucursulă reuniunii noastre să fiă cătu mai potrivit, și ca să se potă ajunge o conlucrare cătu mai sistematică, comitetulă reuniunii noastre a aflatū de bine, ca pe baza ș-lui 11 din statutulă să se convōce o adunare estorădinară, în care să se stabilēscă materialulă ce va fi a se espune din diferite regiuni, apoi modulū și terminulă de espedare.

In urma acestui decisū, pentru deliberrarea celorū atinse, comitetulă reuniunii femeiloră române din comitatulă Huniadoriū pe baza ș-lui 20 p. 8 din statute, convōcā o adunare estorădinară în Deva pe ziua de 13 Maiu 1891 st. n. la 3 ore p. m. în localitățile domnei președintă a reuniunii, la care toți membri reuniunii suntū respectuosū invitați a participa.

Deva, la 2 Maiu 1891 st. n.

Eccatharina Dragăits mp. Dr. A. L. Hosszu mp.
președintă. secretară.

DIVERSE.

Marele duce Michailū Michailovics, despre care amū anunțatū, că s'a cășș-toritū morganaticū, în contra voinței țărului Rusiei, și-a schimbatū numele sēu și alū soției sale în: contele și contesa de Amor, atributulă de: „von Amor“ întorsū dā numele de Romanov (familia țărului Rusiei.)

Minuni englesesci. Chiar și cei mai călduroși apărători ai drepturiloră femeiescol, nu s'au gânditū vre-odată să pună femei în ministeriulă de resbelū ca funcționari. De unū timpū încōce s'a întâmplatū casulă acesta în ministeriulă de resboiū din Anglia. Aici s'a înființatū unū birou unde „funcționarele“ lucră cu mașinile de scrisū sistemū Remington. Incă în anulū trecutū s'a făcutū încercarea, care a reușitāt de bine încāt s'au înființat douē sectioni sub conducerea unei „lady superintendent“. Ea are 8—10 asistente, care lucră de douē-ori atătu cătu bărbaiii, așa încātū ministerulă de resboiū e forte mulțamitū cu ele. In privință păstrării metecelorū oficiale, s'au luatū măsurī deosebite!

Proprietarū:

Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorū responsabil interimală:
Gregoriu Maiorū.

Cursul pieței Brașov.

din 7 Mai st. n. 1891

Banote românești Cump.	9 27	Vënd.	9 31
Argintu românesc	9 2	"	9 25
Napoleon-d'or	9 29	"	9 34
Lire turcești	10 40	"	10 45
Imperial	9 38	"	9 43
Galbin	5 40	"	5 45
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	"	—
" " " 5%	99.50	"	100.—
Ruble rusești	181.—	"	182.—
Mărci germane	57.—	"	57.50
Discountul 6—8% pe an.			

Imprumutul cu premiul unguresc 188.—
 Losurile pentru regularea Tisei și Se-ghedinului - - - 129 75
 Renta de hârtia austriacă - - - 92 40
 Renta de argint austriacă - - - 92 35
 Renta de aur austriacă - - - 111 80
 Losuri din 1860 - - - 139 75
 Acțiunile băncii austro-ungare - - - 998.—
 Acțiunile băncii de credit ungar. - - 943 50
 Acțiunile băncii de credit austr. - - 600.—
 Galben împărătesc - - - 5 51
 Napoleon-d'or - - - 9 34
 Mărci 100 imp. germane - - - 57.62 1/2
 Londra 10 Livres sterlinge - - - 117 75

Cursul la bursa din Viena.

din 6 Mai a. c. 1891

Renta de aur 4%	105.—
Renta de hârtia 5%	101 45
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	116.50
dto argintu - - - - -	99 40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [1-ma emisiune] - - - -	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune] - - - -	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (8-a emisiune) - - - -	113.50
Bonuri rurale ungare - - - - -	92 20
Bonuri croato-slavone - - - - -	104.75
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresc - - - - -	

De vëndare.

In Mikeszasza, comitatul Tërnavi mic, stațiune de cale ferată, se află unu bonu de vëndare din mână liberă, constatatoru din 484 jugare aratură și fenațu și din acelea 444 jugare comasate, 180 jugare pădure de ștejaru și fagu, 3 1/2 jugare vii, câteva jugare intravilan cu case de locuită și didiri economice.
 Reflectanții au a se adresa la d-lu subjude regiu VASILE DANU in Făgărașu. 375,3—3

De închiriatu

pe timpul dela 1 Mai până la Septemvre, orî și mai multu, se află:
 O vilă pe teritoriul comunei Brașov, cam la 3 kilometri depărtare de orașu, cu 2 odăi sănătoșe, bucătăria, galeria, grădină de flori și de pomi, apă de riu forte potrivită pentru scaldatu, fântăna cu apă escelentă de beutu, locu pentru cai și trăsură.

Asemenea in comuna Venetia inferiōră, comitatul Făgărașului unu localu de prăvălia, in centrul comunei, și altu localu potrivit pentru vizitatorii băiloru de iodiu din Venetia cu toate cele necesari.

A se adresa la d-lu IOSIF COMANESCU, preot in Codlea (Feketehalom; comit. Brașovului).

De închiriatu.

Casa din Ulița mare Nro 1391, proprietatea bisericii Sf. Nicolae din Scheiu. Licitația se va ține Duminecă in 28 l. c. la 10 ore a. m. in casa de ședințe a Comitetului parochialu alu numitei biserici, unde se voru comunica și condițiunile. 578,3—3

Imi iau voiă a face cunoscutu Onoratului publicu, că in grădina Habermann dela Nr. 5 (Brașovulu-vechiu) precum și in salonul de sticlă de acolo se capetă bere de Habermann și vinuri esceleinte ardelenesci. Totodată potu satisface tuturor cerințelor publicului cu mâncări gustose de totu felulu din cuhna mea.
 Rugându-mă a mă onora in numără câtă mai mare sunt
 Cu distinsă stimă
 Georg Mühlbacher
 restauratoru. 579,3—2

Gunoiu naturalu din grajduri uscatu la aeru in bucăți seu fărîmatu, din GRAJDURILE DE INGRĂȘATU ALE FABRICEI DE SPIRTU a

FRAȚILORU NEUMANN in ARAD

peste 50% substanțe organice.

Analisa chemică:

Apă	8 %	Conținut totalu de acid fosforicu	3.16%
Substanțe organice	35 "	Materii organice azotate	2.90 "
Cenușe.	57 "	Kaliu	1.45 "
Acid fosforicu solubil in apă	1.28 "	Fosfatu de kaliu monobasicu	2.46 "

in bucăți: Prețulu pentru 100 măji metrice Stațiunea Aradu, fl. 160
 fărîmatu: " " 100 " " " " 200

Singura reprezentare pentru Ungaria, Slavonia și Croația la

Alphons Szávoszt
BUDAPEST, V. ARANY JÁNOS-UTCZA II.

Unde se dă cu plăcere și ori-ce informațiune.

FUNDATĂ IN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ IN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 22.

Acestu stabilimentu este provēdutu cu cele mai noue mijloce tehnice și asortatū cu totu felulu de caractere de litere din cele mai moderne, este pusū in pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
 LITERATURĂ ȘI DIDACTICE
STATUTE.
FOI PERIODICE.
IMPRIMATE ARTISTICE
 IN AURU, ARGINTU ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
 PENTRU TOTE SPECILE DE SERVICIURI.
TARIFE COMERCIALE,
 INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.
 COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
 PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.
BILETE DE VISITĂ
 DIFERITE FORMATE.
BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
 DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.
BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primescū in biuroulu tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulu I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.